

Flemming Baatz Kristensens prædiken 11. søndag efter trinitatis

Taler

Flemming Baatz Kristensen
Sognepræst

Dato

20. august 2023

Sted

Sct. Pauls Kirke, København

Farisæeren tror meget om sig selv. Han bøjes. Tolderen tror ikke meget om sig selv. Han løftes op.

Hvad er dether for noget? Må vi ikke tro på os selv, at vi er ok, og ”du er dig og du duer”, som de sagde i mine børns skole?! Det er da hvad vi i dag forbinder med et godt menneskesyn og det vi prøver at give vores børn med i bagagen. Jo, bestemt og særligt da fordi vi er skabt i Guds billede, hvor Han giver os værd og værdighed. Og Han tror på os. Han vist os den tillid at betro os livet og sine gaver. Vi betyder noget. Vi er noget. Kun lidt ringere end Gud, siger Bibelen.

Men det går let kage i det, vi får det fordrejet og forplumret. Det ser vi f.eks. i vore dages stolthedskultur. ”Det er jeg stolt af.” ”Stolte som få!” ”Og hvor har vi fortjent det!” I stedet for bare at være ydmyg på den gode måde, glad og taknemlig for det vi har fået: ”selvfølgelig skal vi da bruge de evner og muligheder, vi har fået givet og gå til den flittigt og passioneret. Det mangler da bare. Vi har ikke gjort andet end hvad vi var skyldige at gøre.”

Mærkeligt nok kan vi ikke lide farisæeren, han er ellers stolt nok. Men vi skal ikke tage fejl: han er et seriøst menneske, karakterfast, pligtopyldende. De, der hørte Jesus tale om farisæeren og toldereren, havde sympati for farisæeren, ikke for toldereren. Lykkeligvis findes der mange gode, stabile, ordentlige mennesker, hædersmænd – og kvinder, og vi er glade for dem. Men: det kan se så rigtigt ud og alligevel være helt forkert! Farisæeren er gået i kirke for at bede til Gud! Han stiller sig op. Han siger ”jeg” fem gange. Han takker, det er bare en floskel, han snakker kun om sig selv. Han fremhæver de steder, hvor han gør mere end andre: han betaler 10 procent af hele sin indtægt, han faster hele to gange om ugen, onsdag og fredag. Og så ser han fra sin position ned på snydere og bedragerere, utro og toldereren som står derovre i hjørnet. Sådan vil vi selvfølgelig

aldrig finde på at bede, men vi kunne godt i vort stille sind tænke sådan!
Farisæeren sidder i os. Han kan også sidde i en tolder: ”Jeg er heldigvis ikke som den der selvglade farisæer, jeg er klogere og smartere, jeg lever mere end ham den kedelige og tjekkede farisæer!” Farisæeren har vi i os.

Hvad siger Jesus om farisæeren? Han siger: ”jeg siger jer”, en formel Han somme tider bruger, når Han skærer igennem: ”Jeg siger jeg!” Og så kommer det: ”Han gik ikke retfærdig hjem!” Han gik ikke hjem som et frit menneske med sine synders forladelse. Det siger Jesus om ham! Kan man gå sådan hjem fra kirke en søndag formiddag? Ja, hvordan? Farisæerens selvretfærdighed kan stå i vejen! Men hvorfor siger Jesus sådan? Fordi Han vil løfte os op! Han vil også ophøje farisæeren men må derfor bøje ham først.

Denne selvretfærdighed er den største synd, der findes der er sværest at nedbryde! Den kan stikke sit hoved frem hos den, der brænder for noget og går ind for noget, den, som er ambitiøs, som har succes, i politik og sport, den aktive kristen og den frivillige, der knokler, menighedsrådsmedlemmer og præster, der vil der skal ske noget. Vi vil være gode og rigtige, men denne bestræbelse kan gøre os selvretfærdige. Det ligger lige for.

Tolderen er den anden der er gået i kirke eller sat sig for at høre radiogudstjeneste. Han vil ikke engang løfte sit blik mod himlen, han tør ikke, han kan ikke få sig til det. Han skammer sig. Han var gået i besættelsesmagts tjeneste, han slog sig op økonomisk på andres bekostning. Men: han er gået i kirke! Han gør én ting. Han slår sig for sit bryst, et tegn på sorg og anger og så siger han noget, til Gud, én ting: ”Vær mig synder nådig” Kim Larsen i ”Den lige vej”: ”Jeg har syndet, så det stod i stænger, det vil jeg ikke længer, så vis mig nåde og miskundhed.” Egentlig står der: ”Forson dig med mig synderen!” Det tigger Han Gud om!

Paulus, vi hørte fra i den anden læsning, var farisæer, begavet, dygtig, seriøs, ivrig, den bedste af de bedste. Men han var mildt sagt ikke glad for Jesustilhængerne. Engang hvor han var rejst helt til Damaskus på jagt efter flygtende kristne, blev han standset af Jesus. Han hørte den opstandne Jesus tale til ham og blev blændet af lyset fra Ham. Det møde bliver så voldsomt, at han må bøje sig for Kristus – som vi ser det på altertavlen her i Sct. Pauls kirke. Han bliver blind en tid. Men han ser noget nyt. Der havde ikke været en finger at sætte på ham, men nu opdagede han det, der var galt midt i, at alt var så rigtigt.

Og det blev han mere og mere klar over som årene gik. Først kalder han sig et misfoster, den ringeste af apostlene, senere den ringeste af de kristne og til sidst tæt på sin død oplever han sig som den største synder blandt mennesker. Jo nærmere Kristus, jo mere ser hvor inficeret vi er. Tæt på Ham ser vi hvor skidt det står i os.

Åh, al det synd og skyld, som kirken tamper rundt i. Det irriterer os. Vi gider det ikke. Men det står værre til med os end vi tror. Alle har syndet og mangler herligheden fra Gud. Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke. Det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.

Men hvad siger Jesus om toldereren, synderen? Jeg siger jer: Han gik retfærdig hjem! Med sine synders forladelse. Befriet. Sådan svarer Han den, der beder: "Forson dig med mig, synderen!" Da brydes selvretfærdigheden. Et befrielsens ord lyder. Jesus retter dig op, får dig op at stå. Du må have lov til stå for Guds ansigt og være tryk der. Du må løfte blikket mod Ham og se Ham ind i øjnene. Takke for at Gud har villet forson sig med dig, synderen. Vi bøjes i dag for at blive rejst op for at stå oprejst. På grund af korset, og stå der i Guds befriende nåde. Gud gør store ting, både når Han bøjer den stolte, det er kun godt, det trænger vi til og når Han løfter den bøjede op, det er endnu bedre. Nådens oprejsning. Som rummes i de tre ord: "Alt af nåde." Eller Paulus til os i dag: "Ved Guds nåde er jeg det jeg er. Og hans nåde mod mig har ikke været forgæves." Derfor: Lov og tak og evig ære ...

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

11. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/flemming-baatz-kristensens-praediken-11-sondag-efter-trinitatis>